

Rok 1894.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVII. — Wydana i rozesłana dnia 7. września 1894.

(Zawiera Nr. 185—186)

185.

Dokument koncesyjny z dnia 3. sierpnia 1894,

na linie lokalne kolei miejskiej wiedeńskiej.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Iliryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu
itd. itd. itd.

Gdy komisya zakładów komunikacyjnych w Wiedniu podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu linii lokalnych kolei miejskiej wiedeńskiej w punkcie II programu ustawy z dnia 18. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 109 zatwierdzonego pod A, II, lit. *d i e* wymienionych, przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj komisyi koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy powyższej, tudzież ustawy z dnia 9. kwietnia 1894, Dz. u. p. Nr. 73 i ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u.

p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 17. czerwca 1887, Dz. u. p. Nr. 81 i z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 198 a wreszcie ustaw krajowych dolnoaustriackich z dnia 18. lipca 1892, Dz. u. i roz. kr. Nr. 42 i z dnia 9. kwietnia 1894, Dz. u. i roz. kr. Nr. 18, jak następuje:

§. 1.

Nadajemy komisji zakładów komunikacyjnych w Wiedniu prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu następujących linii sieci kolei miejskiej wiedeńskiej, które wykonane być mają jako lokalne ze szlakiem normalnym jednak ze względem na żywy obrót osobowy, a mianowicie:

1. linii w dolinie Wiedenki: od stacyi Hütteldorf kolei Cesarzowej Elzbiety w dolinie Wiedenki nadół z włączeniem szlaku tramwaju parowego Hietzing—Gaudenzdorf, który ma być odkupiony i odpowiednio przebudowany, a następnie wzdłuż uregulowanej rzeki Wiedenki, aż do komory głównej z przedłużeniem do Praterstern lub w pobliżu tego miejsca, z krzywizną łączącą od stosownego punktu w pobliżu mostu Stiegenbrücke, dobiegającą w pobliżu rzeźni gumpendorfskiej do linii obwodowej, oznaczonej w §. 1, liczba 1 dokumentu koncesyjnego z dnia 18. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 230;

2. linii kanałowej: od komory głównej wzdłuż kanału dunajowego do dworca kolei Franciszka Józefa i wzdłuż kolei Franciszka Józefa aż do Heiligenstadt z dobiegiem do linii obwodowej kolei miejskiej.

Natomiast uwalnia się rzeczoną komisją od obowiązku stosownie do postanowienia koncesyj-

nego w punkcie 1 przytoczonego, na niej ciężącego, żeby wybudowała połączenie linii obwodowej z koleją Cesarzowej Elżbiety np. w stacyi Penzing.

§. 2.

Liniom kolejowym w §. 1 oznaczonym przyznaje się na zasadzie artykułu V. ustawy z dnia 18. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 109 te same ulgi, które stosownie do § 2. dokumentu koncesyjnego z dnia 18. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 230 służą głównym linitom kolei miejskiej wiedeńskiej.

Nadto stosownie do artykułu II. ustawy z dnia 9. kwietnia 1894, Dz. u. p. Nr. 73, niezawisłe od tych ulg, uwalnia się tak koleje lokalne w §. 1 wymienione, jakoteż linie kolei głównej będące przedmiotem powyższej koncesyi od stępli i opłat jakimby podlegały wszelkie kontrakty, podania i dokumenty dotyczące się wykupu gruntów, budowy i urządzenia tych kolei, jakoteż od należitości za przeniesienie własności wykupionych gruntów.

Od stępli i opłat uwalnia się także te kontrakty, podania i dokumenty do celów powyższych służące, które wygotowane zostały przed dniem 9. kwietnia 1894.

§. 3.

Budowę linii w dolinie Wiedenki i kanałowej (§. 1, ll. 1 i 2) rozpocząć należy niezwłocznie po uzyskaniu pozwolenia na budowę i skończyć najpóźniej aż do końca roku 1897.

Krzyżwiznę łączącą pomiędzy linią kanałową (§. 1, l. 2) a linią obwodową wybudować należy na żądanie Ministerstwa handlu, gdy się okaże potrzebną, w każdym zaś razie wtedy, gdy przedłużenie linii obwodowej aż do Matzleinsdorfu zostanie wybudowane.

Pod tym względem postanawia się w myśl ustawy z dnia 9. kwietnia, Dz. u. p. Nr. 73 i ustawy krajowej dolno-austriackiej z dnia 9. kwietnia 1894, Dz. u. kr. Nr. 18, że część szlaku linii obwodowej od dworca kolei zachodniej do linii gumpendorfskiej wybudowana być ma najpóźniej aż do końca 1897 roku.

Gołowe koleje oddać należy niezwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

§. 4.

O ile i na jak długo w razie uruchomienia lub wojny całkowite lub częściowe wstrzymanie obrotu cywilnego na liniach koncesyonowanych w celach przewozu wojska lub takież środek z jakiegokolwiek innych względów wojskowych byłby uznany za potrzebny, komisya winna zastosować się do odnośnych zarządzeń Władzy wojskowej bez pretensyi do wynagrodzenia.

§. 5.

Zresztą koleje lokalne, w §. 1, ll. 1 i 2 wymienione, uważane być mają za istotne części składowe przedsiębiorstwa kolei miejskich, będącego przedmiotem dokumentu koncesyjnego z dnia 18. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 230 i postanowienia §§. 4 aż do 14 włącznie powyższego dokumentu koncesyjnego niezawisłe od osobnych warunków koncesyjnych, jakie Ministerstwo handlu dla linii kolejowych lokalnych przepisze, stosować się mają obecnie do wszystkich wyżej rzeczonych linii kolejowych, jako jednolitego przedsiębiorstwa.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając komisyi prawo uciekania się do Naszych Sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia trzeciego miesiąca sierpnia w roku zbawienia tysiąc ośmset dziewięćdziesiątym czwartym, Naszego panowania czterdziestym szóstym.

Franciszek Józef r. w.

**Windisch-Graetz r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.**

186.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. września 1894,

o Najwyższem nadaniu Jego c. k. Wysokości Arcyksięciu Eugeniuszowi jako Wielkiemu Mistrzowi zakonu Kawalerów niemieckich prawa wolnego rozrządzania majątkiem tego zakonu, aż do sumy 30.000 zł. w. a.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 23. sierpnia 1894 raczył najmiłościwiej nadać Jego c. i k. Wysokości Arcyksięciu Eugeniuszowi Wielkiemu Mistrzowi zakonu Kawalerów niemieckich osobiste prawo rozrządzania majątkiem zakonu Kawalerów niemieckich aż do sumy najwięcej trzydziestu tysięcy złotych waluty austriackiej.

Bacquehem r. w.